

Zalig Nieuwjaar

We hebben het Kerstfeest gevierd, vervolgens zijn we over de drempel gegaan naar het jaar 2020. Wij hebben met elkaar het nieuwe jaar ingeluid met zegen en goede wensen. De Drie Wijzen uit het Oosten zijn weer naar huis. De kerstspullen netjes opgeborgen. Voor een ieder die in de gelegenheid is geweest om het allemaal bewust mee te maken en te beleven, zijn het bijzondere dagen geworden om dankbaar te gedenken.

Op donderdag 2 januari jongstleden was ik in de kapel van de Zusters Franciscanessen van Denekamp. Ik was er voor de uitvaart van mijn tante: zuster Timothé Wielens. Ze deed in 1949 haar intrede in de congregatie. Ze was als zuster, lerares in de naaldvakken verbonden aan de V.G.L.O.-school in Renkum. Door haar bekwaamheid, haar liefde voor de jeugd en voor haar vak, heeft zij aan de leerlingen veel meegegeven en bijgedragen aan hun vorming. Wegens ziekte moest zij het onderwijs verlaten. Lange jaren heeft zij vervolgens gewoond en gewerkt in Huize Rivo Torto te Wychen, een woonzorgcentrum voor religieuzen. Zij was kosteres en lectrice in de kloosterkapel van de paters Franciscanen. Zieken bracht zij de H. Communie. Zuster Timothé, zo lees ik op haar gedachtenisprentje, beleefde haar religieuze roeping in oprechte verbondenheid met de Congregatie. In trouw gebed en bezinning vond zij de kracht haar religieus-zijn dankbaar te beleven. Zij is 95 jaren oud geworden en was 70 jaar Franciscanes. Ik schrijf dit niet vanwege het feit dat zij mijn tante is maar omdat zij staat voor de ontelbare groep van zusters in onderwijs, zorg en verpleging. Ook in Zuidoost-Drenthe waren wij vertrouwd met de zusters. Zij zijn van grote betekenis geweest. Ons past dankbaarheid.

Denekamp kent momenteel Indonesische Franciscanessen. Jonge religieuzen, sprankelend, in harmonie te midden van de oude(re) Nederlandse zusters. Het goede blijft en het 'Verhaal' gaat door. De uitvaart en begrafenis in Denekamp hebben een onvergetelijke indruk op mij gemaakt. Tastbare verbondenheid met de zusters van 'toen' en 'nu', de verbondenheid met mijn familie. Ze geven mij 'Vrede', zozeer, dat ik u deelgenoot maak van mijn bijzondere Nieuwjaarsmoment in de kapel, op het kerkhof en bij de koffie. Ook in het nieuwe jaar zullen wij onze overleden dierbaren blijven noemen. Voor de zusters Franciscanessen en ons allen: Zalig Nieuwjaar.

Frans Wielens diaken